

Miljödepartementet

Rättssekretariatet

Ändrade straffregler i miljöbalken – EU-förordningarna om kemikalierregistrering, om ämnen som bryter ned ozonskiktet och om långlivade organiska föroreningar

Sammanfattning

I promemorian föreslås ändringar i 29 kap. miljöbalken och i förordningen (1998:950) om miljöstraffsavgifter med anledning av EU-regler på kemikalieområdet. Det rör sig om ett förtydligande av en av de straffbestämmelser som är kopplade till EU:s kemikalierregistreringsförordning Reach, en ändring av den straffbestämmelse som avser EU:s regler om hantering av ämnen som bryter ned ozonskiktet och även om nya straffregler för överträdelser av EU:s förordning om långlivade organiska föroreningar.

1. EU-förordningen om kemikalierregistrering

Promemorians förslag: En ändring görs i miljöbalkens straffbestämmelse om *bristfällig miljöinformation*. Ändringen innebär ett förtydligande av det straffbara området i fråga om den informationsskyldighet om ämnen i varor som följer av artikel 33 i den EU-förordning om kemikalierregistrering som allmänt brukar kallas Reach.

Bakgrund och gällande rätt

I samband med att den svenska lagstiftningen anpassades till EU:s kemikalierregistreringsförordning, Reach, infördes en rad straffbestämmelser i miljöbalken i syfte att genomföra EU-förordningens krav på sanktioner (se prop. 2007/08:80). En av de straffregler som infördes innebar att det blev straffbart att bryta mot de krav på information om ämnen i varor som följer av artikel 33 i förordningen. Förarbetena till denna bestämmelse har i efterhand visat sig innehålla en otydlighet avseende omfattningen av det straffbara området. Det har vid tillämpningen av bestämmelsen visat sig råda tveksamhet om det för straffbarhet krävs att de ämnen som omfattas av informationsskyldigheten måste ha förts upp på bilaga XIV till förordningen för att straff ska kunna komma i fråga eller om det räcker att ämnet är sådant att det förts in på den s.k. kandidat-

förteckningen inför ett eventuellt senare införande i bilagan (jfr a. prop. s. 107).

Skälen för promemorians förslag

Enligt artikel 33 i EU-förordningen är leverantörer av varor skyldiga att under vissa förutsättningar vidarebefordra information om ämnen i varor. Denna skyldighet gäller varor som innehåller ämnen som uppfyller kriterierna i artikel 57 och som har identifierats enligt artikel 59.1. Ämnet måste finnas i varan i en koncentration över 0,1 viktprocent.

De ämnen som omfattas av informationsskyldigheten är sådana som har särskilt farliga egenskaper. Det rör sig om ämnen som är cancerframkallande, mutagena, reproduktionstoxiska, som är långlivade, bioackumulerande och toxiska eller mycket långlivade och mycket bioackumulerande. Det kan även vara fråga om ämnen som på annat sätt i det enskilda fallet identifierats som ämnen som på vetenskapliga grunder visats sannolikt medföra liknande risker för människors hälsa eller miljön (artikel 57).

Av artikel 59.1 framgår att de ämnen som identifieras som sådana ämnen som avses i artikel 57 ska föras upp på en kandidatförteckning inför ett eventuellt införande i bilaga XIV. Arbetet med att upprätta en kandidatförteckning och föra upp ämnen på denna utförs av den europeiska kemikaliemyndigheten Echa. En första version av förteckningen publicerades i oktober 2008.

Informationsskyldigheten i artikel 33 omfattar både yrkesmässiga mottagare av varor och konsumenter. Båda dessa grupper har rätt att få tillgång till information som leverantören har tillgång till så att varan kan användas på ett säkert sätt. Information till konsumenter ska lämnas kostnadsfritt inom 45 dagar efter en begäran från en konsument.

En vara kan påverka människors hälsa och miljön under lång tid och det är nödvändigt att ha kunskaper om vilka ämnen som ingår i en vara så att den kan användas på ett säkert sätt. Även när en vara en gång övergår till att bli avfall är det viktigt att veta vilka kemikalier som finns i varan så att den hanteras på ett miljömässigt lämpligt sätt. Möjligheterna att få information om särskilt farliga kemikalier i varor är därför mycket viktig och skyldigheten att lämna sådan information har stor betydelse. Sanktionen för en underlåtenhet att följa kraven på att tillhandahålla information måste därmed också vara effektiv.

Den nuvarande straffbestämmelsen i 29 kap. 6 § första stycket 5 c har vid tillämpningen uppfattats som otydlig och som att den innebär att en överträdelse av artikel 33 i EU-förordningen endast kan sägas ha ägt rum om informationsskyldigheten avser ett ämne som förts upp på bilaga XIV till förordningen. Att ett ämne tagits upp i kandidatförteckningen har inte bedömts vara tillräckligt för att en straffbar överträdelse ska ha

ägt rum. Av ordalydelsen i EU-förordningen framgår emellertid att den skyldighet som anges i artikel 33 omfattar ämnen som identifierats som sådana särskilt farliga ämnen som avses i artikel 57 och som av kemikalie-myndigheten tagits in i kandidatförteckningen enligt den procedur som anges i artikel 59. Ämnet behöver ännu inte ha införts i bilaga XIV. Mot bakgrund av hur den nuvarande straffbestämmelsen i miljöbalken har uppfattats bedöms ett förtydligande av den svenska straffbestämmelsen nödvändigt för att ett uppfyllande av EU-förordningens krav på sanktioner ska vara säkerställt. Därför bör det av straffbestämmelsen tydligt framgå att den straffbara gärningen utgörs av att låta bli att tillhandahålla en mottagare eller konsument information om namn på ett ämne i en vara om ämnet tagits upp i kandidatförteckningen eller förts in i bilaga XIV till förordningen. Det kan konstateras att ämnen har tagits upp på kandidatlistan sedan oktober 2008 och att tillämpningen av artikel 33 därmed varit aktuell allt sedan dess.

2. EU-förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet

Promemorians förslag: En ändring görs i miljöbalkens straffbestämmelse om *miljöfarlig kemikaliehantering* med anledning av att den EU-förordning om ozonnedbrytande ämnen som för närvarande anges i straffbestämmelsen nu har ersatts med en ny förordning. Ändringen innebär att den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda, importera, exportera eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 4, 5, 6, 15.1, 17.1, 20.1 eller 24.1 i den nya EU-förordningen (punkt 12), i fråga om åtgärder för återvinning eller destruktion av ozonnedbrytande ämnen bryter mot en bestämmelse i artikel 22.1, 22.2 eller 22.4 i förordningen (punkt 13) eller i fråga om åtgärder för att hindra eller åtgärda läckage av ozonnedbrytande ämnen bryter mot bestämmelserna i artikel 23.1, 23.5 eller 23.6 i EU-förordningen (punkt 14) döms till böter eller fängelse i högst två år.

En ändring föreslås också i förordningen (1998:950) om miljöstraffavgifter. Ändringen innebär att överträdelser av vissa artiklar i den nya EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen förenas med miljöstraffavgift samtidigt som de bestämmelser i miljöstraffavgiftsförordningen som hänvisar till den gamla EU-förordningen tas bort.

Bakgrund och gällande rätt

Det internationella samarbetet för att skydda ozonskiktet regleras av en konvention under FN:s miljöorgan, United Nations Environment Programme, UNEP. Konventionen består av en ramöverenskommelse (Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet) samt ytterligare ett traktat (Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet). Montrealprotokollet trädde i kraft 1989 och har därefter utvecklats vidare utifrån den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Bestämmelserna i protokollet har därför skärpts med tiden. Protokollet har bidragit till att

produktion och användning av stora grupper ozonnedbrytande ämnen har fasats ut i industriländerna och till att en sådan process pågår också i utvecklingsländerna. Sverige är part till överenskommelserna.

År 2009 antog EU en ny förordning om ozonnedbrytande ämnen, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet. Förordningen ersätter den tidigare förordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet. Bestämmelserna i den nya förordningen ska tillämpas från och med den 1 januari 2010. Med förordningen genomförs Montrealprotokollets bestämmelser, inklusive de senaste skärpningarna.

EU:s förordning om ozonnedbrytande ämnen är omfattande och innehåller regler för produktion, import, export, utsläppande på marknaden, användning, återvinning, återanvändning, regenerering och destruktion av ämnen som bryter ned ozonskiktet. Det finns även bestämmelser för uppgiftslämnande avseende dessa ämnen samt för import, export, utsläppande på marknaden och användning av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av dessa ämnen.

Sverige har länge haft en mycket långtgående reglering avseende ozonämnen och den nya EU-förordningen innebär att man även på unionsnivå infört långtgående regler. EU-förordningen gäller direkt i Sverige och behöver inte genomföras i svensk rätt, men däremot behöver de sanktioner som berör hanteringen av ozonnedbrytande ämnen ändras. I EU-förordningen ställs i artikel 29 krav på att medlemsstaterna ska fastställa sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i förordningen. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Överträdelser av den gamla EU-förordningen (nr 2037/2000) har hittills varit förenade med sanktioner i form av såväl straff som miljö sanktionsavgifter. Enligt 29 kap. 3 § andra stycket 3 miljöbalken, i dess nuvarande lydelse, gäller att den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 3, 4, 5 eller 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet döms för miljöfarlig kemikaliehantering till böter eller fängelse i högst två år. I förordningen (1998:950) om miljö sanktionsavgifter anges i bilagan, punkterna 6.1.1–6.1.5, att miljö sanktionsavgift ska betalas för överträdelser av artiklarna 4.5, 19.1, 19.3, 19.4 och 19.4a i EU-förordningen. Samtliga dessa bestämmelser hänvisar till den gamla EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen som inte längre är i kraft. En ändring av sanktionsbestämmelserna är därmed nödvändig.

Skälen för promemorians förslag

Förbud mot produktion, användning och utsläppande på marknaden

I artiklarna 4 och 5 i EU-förordningen finns bestämmelser som innehåller förbud mot produktion av kontrollerade ämnen, förbud mot att släppa ut sådana ämnen på marknaden och att använda dem. Enligt artikel 6 gäller ett förbud också utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som är beroende av sådana ämnen. Med kontrollerade ämnen avses enligt artikel 3.4 ämnen som förtecknas i bilaga 1, inklusive deras isomerer, vare sig de förekommer ensamma eller i en blandning och vare sig de är nyproducerade, återvunna, återanvända eller regenererade.

De förbud som gäller för användning, produktion och utsläppande på marknaden är centrala i förordningen och brott mot förbuden har ett högt straffvärde. Förbuden avser ämnen som om de släpps ut orsakar skador på ozonskiktet, bidrar till den globala uppvärmningen och utgör en stor risk för människors hälsa och miljön. Brott mot förbuden bör därför vara förenade med straffansvar. Brott mot de bestämmelser i den gamla EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen (nr 2037/2000) som närmast motsvarar de nu gällande förbuden har också varit kriminaliserade.

Förbud mot import och export av kontrollerade ämnen

I artikel 15 i den nya förordningen finns bestämmelser som innebär ett förbud mot import av kontrollerade ämnen eller produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av dessa ämnen. Artikel 17 innehåller ett motsvarande exportförbud. Vidare finns i artikel 20 förbud mot import och export av kontrollerade ämnen från och till stater som inte är parter till Montrealprotokollet. Import- och exportförbud fanns även i den gamla EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen.

Import- och exportförbuden är också de av grundläggande betydelse för att förordningens syfte att minska utsläppen av kontrollerade ämnen. Brott mot förbuden har därför ett sådant straffvärde att de bör vara förenade med straffansvar enligt miljöbalken. Import- och exportförbuden i den gamla EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen har också varit förenade med straffansvar.

Återvinning och övriga begränsningsregler

I förordningens femte kapitel finns bestämmelser om begränsning av utsläpp som kan jämföras med de bestämmelser som finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser. I artikel 22 i EU:s nya förordning om ozonnedbrytande ämnen regleras återvinning och destruktion av använda kontrollerade ämnen. Krav ställs på att ämnen som använts i kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, utrustning som innehåller lösningsmedel eller brandskyddssystem och brandsläckare ska återvinnas för att destrueras, återanvändas eller regenereras. Det ställs även krav på

att destruktion ska ske enligt de tekniker som anges i förordningens bilaga VII eller i övrigt med hjälp av den mest miljömässigt godtagbara teknik som inte medför orimliga kostnader. I artikeln ställs också krav på återvinning och destruktion avseende kontrollerade ämnen som använts i andra typer av utrustning, om detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. Enligt artikel 22.4 ska kommissionen upprätta en förteckning som preciserar dessa krav. Bestämmelser om återvinning fanns även i den gamla EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen.

I artikel 23.1 finns ett allmänt krav på försiktighetsmått. Företag ska vidta alla praktiskt möjliga försiktighetsåtgärder för att hindra och minska eventuella läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen. I artikel 23.2 anges även specifika krav på utförande av läckagekontroller. Ett allmänt krav på försiktighetsåtgärder finns vidare i artikel 23.5. Företag definieras i artikel 3.26 i förordningen och omfattar varje fysisk eller juridisk person som

1. producerar, återvinner, återanvänder, regenererar, använder eller destruerar kontrollerade ämnen eller nya ämnen,
2. importerar sådana ämnen,
3. exporterar sådana ämnen,
4. släpper ut sådana ämnen på marknaden, eller
5. använder kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpsutrustning, eller brandskyddssystem som innehåller kontrollerade ämnen.

De handlingsregler som det här är fråga om är av sådan stor betydelse för att förhindra utsläpp av ozonnedbrytande ämnen att överträdelser av reglerna bedöms ha ett så högt straffvärde att överträdelserna bör vara kriminaliserade. Att reglerna följs är nödvändigt för att förordningens syfte ska kunna nås och effekterna av att ozonnedbrytande ämnen släpps ut i atmosfären är mycket allvarliga för hälsa och miljö. Något annat sätt att effektivt sanktionera överträdelser av bestämmelserna finns inte.

Nya ämnen

I förordningens fjärde kapitel finns bestämmelser om nya ämnen. Nya ämnen är de ämnen som förtecknas i bilaga II, vare sig de förekommer ensamma eller i en blandning och vare sig de är nyproducerade, återvunna, återanvända eller regenererade (artikel 3.10). Enligt artikel 24 är det med vissa angivna undantag förbjudet att producera, importera, släppa ut på marknaden, använda och exportera ny ämnen i del A i bilaga II.

Även de ämnen som omfattas av förbudet i artikel 24 är sådana som har en ozonnedbrytande effekt och utsläpp av dem till atmosfären riskerar i förlängningen att medföra sådana skador på människors hälsa och miljön som är mycket allvarliga. En överträdelse av förbudet har därför ett högt straffvärde och bör vara kriminaliserat.

Miljösanktionsavgifter

Den nya EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen innehåller, liksom den gamla förordningen, ett antal bestämmelser som bl.a. rör registrerings- och uppgiftsskyldighet. Det är viktigt att bestämmelserna följs och av grundläggande betydelse för att tillräcklig kontroll av hanteringen av ozonnedbrytande ämnen ska kunna åstadkommas. I bilagan till förordningen (1998:950) om miljösanktionsavgifter finns för närvarande ett antal punkter som hänvisar till den gamla EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen. Dessa bör nu ersättas med hänvisningar till de handlingsregler i den nya förordningen som innehåller bestämmelser av ett sådant slag att miljösanktionsavgift bedöms vara den mest lämpliga sanktionen för överträdelser mot dem.

I artikel 10.3 i den nya förordningen finns krav på att behållare som innehåller kontrollerade ämnen ska märkas på visst sätt. Artikel 10.4 innebär ett krav på registrering och artikel 10.5 ett krav på underrättelse. Artikel 10 reglerar användning av andra kontrollerade ämnen än klorfluorkolväten för viktiga laboratorie- och analysändamål.

Artikel 11.5 innehåller bestämmelser om registreringsskyldighet och artikel 11.7 ställer krav på registerföring. Artikel 11 rör produktion, utsläppande på marknaden och användning av klorfluorkolväten och utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av klorfluorkolväten.

I artikel 14 regleras överföring av rättigheter och industriell rationalisering. Artikel 14.1 innehåller krav på att överlåtelse av rättigheter ska anmälas till kommissionen.

Artikel 23 handlar om läckage och utsläpp av kontrollerade ämnen. Enligt artikel 23.2 ska läckagekontroll utföras med vissa intervall och i artikel 23.3 finns krav på registerföring.

Artikel 27 reglerar uppgiftslämnande från företag och innehåller en skyldighet för företag att varje år lämna föreskrivna uppgifter till kommissionen.

Överträdelser av samtliga dessa artiklar bedöms vara lämpliga att förena med miljösanktionsavgift.

Med anledning av en kommande ändring i förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen som behandlas i ett annat lagstiftningsärende, bör en ändring också göras i punkt 6.7.2 i förordningen om miljösanktionsavgifter som innebär att överträdelser av krav på register enligt den nya 24 a § i förordningen om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen förenas med miljösanktionsavgift.

Utöver dessa ändringar bör en korrigerig göras i punkt 6.3.1 i bilagan till förordningen om miljöstraffsavgifter med anledning av att orden "på svenska" av misstag fallit bort vid en tidigare ändring. Dessa ord bör nu alltså läggas till igen.

3. EU-förordningen om långlivade organiska föroreningar

Promemorians förslag: Ytterligare en ändring görs i miljöbalkens straffbestämmelse om *miljöfarlig kemikaliehantering*. Ändringen görs med anledning av EU:s förordning om långlivade organiska föroreningar. Ändringen innebär att den som med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot förordningens bestämmelser om begränsningar för att framställa, använda eller på marknaden släppa ut ämnen eller om bortskaffande eller återvinning av avfall, döms till böter eller fängelse i högst två år.

Bakgrund och gällande rätt

Stockholmskonventionen om långlivade organiska föroreningar, ibland kallad POPs-konventionen, är en global FN-konvention som syftar till att skydda människors hälsa och miljön från långlivade organiska föroreningar, s.k. POPs (persistent organic pollutants). Dessa farliga ämnen kan redan i låga halter vara skadliga för levande organismer och orsaka effekter under lång tid, spridas över stora områden och lagras i allt högre koncentrationer innan de bryts ner. Det är fråga om ämnen som kan leda till cancer, reproduktions- och utvecklingsstörningar. Eftersom ämnena kan spridas över stora områden har en global överenskommelse träffats om begränsningar och förbud mot användningen av dessa ämnen. Konventionen trädde i kraft 2004 och vid parternas möte 2009 togs beslut om att ytterligare ämnen skulle läggas till de som redan tidigare reglerats.

Sverige är sedan länge part till konventionen. Även EU har ratificerat konventionen och genomför den med en förordning – Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG. Förordningen är naturligtvis direkt gällande i Sverige men den behöver, i enlighet med kraven i artikel 13 i förordningen, kompletteras i svensk lagstiftning genom att sanktioner införs mot överträdelser av vissa av förordningens krav.

Skälen för promemorians förslag

I artikel 3 i EU-förordningen anges ett förbud mot att framställa, släppa ut på marknaden eller använda de ämnen som anges i bilaga I till förordningen. Förbudet gäller ämnena för sig, i beredningar eller som beståndsdelar i varor. Bestämmelsen är central i förordningen och de ämnen som omfattas av förbudet är just de farliga ämnen som POPs-konventionen syftar till att skydda hälsa och miljö mot. Brott mot förbudet har därför ett högt straffvärde och betydelsen av att förbudet följs är mycket stor. Någon annat lämpligt sätt att tillgodose EU-förordningens krav på effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner än

genom straff finns inte. Brott mot förbudet bör vara kriminaliserat. I den svenska översättningen av EU-förordningen används ordet "artiklar" som en översättning av "articles". I översättningen av kemikalieregisteringsförordningen Reach (nr 1907/2006) har "article" dock översatts till "vara" och detta är också det begrepp som används i 14 kap. miljöbalken. I straffbestämmelsen bör därför ordet "vara" väljas.

Förordningen innehåller i artikel 7 även bestämmelser om avfallshandtering. Enligt artikel 7.2 första stycket ska avfall som består av, innehåller eller har förorenats med ämnen som anges i bilaga IV bortskaffas eller återvinnas utan oskäligt dröjsmål, i enlighet med del 1 i bilaga V, på ett sätt som garanterar att de långlivade organiska föroreningarna förstörs eller omvandlas på ett irreversibelt sätt så att återstående avfall och utsläpp inte uppvisar långlivade organiska föroreningars egenskaper. I andra stycket anges att vid ett sådant bortskaffande eller en sådan återvinning får varje ämne som anges i bilaga IV skiljas från avfallet om detta ämne sedan bortskaffas i enlighet med första stycket. I artikel 7.3 finns ett förbud mot bortskaffnings- eller återvinningsmetoder som kan leda till att ämnen som anges i bilaga IV återvinns, återanvänds, återtå eller materialåtervinns. Även överträdelser av EU-förordningens bestämmelser om bortskaffande och återvinning av avfall är sådana som har ett högt straffvärde och är av grundläggande betydelse för att spridningen av långlivade organiska föroreningar ska motverkas. Brott mot dessa bestämmelser bör därför vara kriminaliserade.

4. Förslaget i övrigt

Ikraftträdande

De föreslagna ändringarna bör träda i kraft så snart det är möjligt.

Konsekvenser

Förslaget bedöms inte ha några statsfinansiella eller andra konsekvenser.

Bilaga

Förslag till ändring i miljöbalken och förordningen (1998:950) om miljö-sanktionsavgifter bifogas denna promemoria.

Lag om ändring i miljöbalken;

utfärdad den

Härigenom föreskrivs att 29 kap. 3 och 6 §§ miljöbalken ska ha följande lydelse.

29 kap.

3 §¹ För *miljöfarlig kemikaliehantering* döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet tar befattning med en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara som innehåller eller har behandlats med en kemisk produkt utan att vidta de skyddsåtgärder, produktval eller försiktighetsmått i övrigt som behövs på grund av produktens, organismens eller varans inneboende egenskaper och genom denna underlåtenhet orsakar eller riskerar att orsaka skada på människor eller i miljön.

Detsamma gäller den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot ett förbud att sprida bekämpningsmedel enligt 14 kap. 7 §,
2. bryter mot ett förbud eller en föreskrift om en skyddsåtgärd, ett produktval eller ett annat försiktighetsmått som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,
3. på marknaden släpper ut ett tvätt- eller rengöringsmedel eller en tensid för ett sådant medel utan att följa en skyldighet enligt artikel 3 eller 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel²,
4. bryter mot en begränsning för att framställa, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 av den 29 april 2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring i direktiv 79/117/EEG³,
5. i fråga om åtgärder för bortskaffande eller återvinning av avfall bryter mot artikel 7.2 eller 7.3 i förordning (EG) nr 850/2004,
6. i fråga om åtgärder för att hindra eller åtgärda läckage av fluorerade växthusgaser bryter mot artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 av den 17 maj 2006 om vissa fluorerade växthusgaser⁴,

¹ Senaste lydelse 2010:742.

² EUT L 104, 8.4.2004, s. 1 (Celex 32004R0648).

³ EUT L 158, 30.4.2004, s. 7 (Celex 32004R0850).

⁴ EUT L 161, 14.6.2006, s. 1 (Celex 32006R0642).

7. i fråga om att återvinning av fluorerade växthusgaser ska utföras av certifierad personal eller personal med lämplig utbildning bryter mot artikel 4.1 eller 4.3 i förordning (EG) nr 842/2006,

8. använder en fluorerad växthusgas eller släpper ut en sådan gas på marknaden och därigenom bryter mot ett förbud i artikel 8 eller 9 i förordning (EG) nr 842/2006,

9. bryter mot en begränsning för att tillverka, släppa ut på marknaden eller använda ett ämne, som sådant eller ingående i en blandning eller i en vara, enligt artikel 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG⁵,

10. släpper ut en kemisk produkt eller ett explosivt föremål på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.1 eller 35.2 första stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006⁶,

11. i egenskap av att vara tillverkare, nedströmsanvändare eller någon som för in en kemisk produkt eller ett explosivt föremål till Sverige, släpper ut produkten eller föremålet på marknaden utan att följa en skyldighet i artikel 35.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1272/2008,

12. bryter mot ett förbud eller en begränsning för att producera, använda, importera, exportera eller på marknaden släppa ut ett ämne, en produkt eller en utrustning enligt artikel 4, 5, 6, 15.1, 17.1, 20.1 eller 24.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet⁷,

13. i fråga om åtgärder för återvinning eller destruktion av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 22.1, 22.2 eller 22.4 i förordning (EG) nr 1005/2009, eller

14. i fråga om åtgärder för att hindra eller åtgärda läckage av ozonnedbrytande ämnen bryter mot artikel 23.1, 23.5 eller 23.6 i förordning (EG) nr 1005/2009.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om

1. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 1 §,
2. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 6 § eller om ansvar enligt 6 § inte ska dömas ut till följd av 6 § andra stycket, eller
3. ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.

6 §⁸ För *bristfällig miljöinformation* döms till böter eller fängelse i högst två år den som med uppsåt eller av oaktsamhet

⁵ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1907).

⁶ EUT L 353, 31.12.2008, s. 1 (Celex 32008R1272).

⁷ EUT L 286, 31.10.2009, s. 1 (Celex 32009R1005).

⁸ Senaste lydelse 2010:742.

1. i fråga om kemiska produkter eller biotekniska organismer bryter mot bestämmelserna om produktinformation i 14 kap. genom att

a) felaktigt klassificera eller låta bli att klassificera en produkt enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

b) låta bli att märka en produkt eller att lämna annan produktinformation enligt vad som krävs i föreskrifter som regeringen har meddelat med stöd av 14 kap.,

c) låta bli att med en lämplig symbol eller beteckning för fara eller risk eller med annan tydlig varningstext märka en produkt eller på annat sätt lämna produktinformation, om märkningen eller informationen behövs till skydd för människors hälsa eller miljön, eller

d) lämna oriktig eller bristfällig produktinformation,

2. i fråga om kemiska produkter bryter mot en bestämmelse i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 av den 28 januari 2003 om export och import av farliga kemikalier genom att

a) låta bli att märka en produkt med en farosymbol, en farobeteckning, en riskfras eller ett varningsmärke enligt vad som krävs i förordningens artikel 16.1,

b) låta bli att lämna säkerhetsdatablad enligt vad som krävs i förordningens artikel 16.3, eller

c) lämna oriktig uppgift i märkningen eller säkerhetsdatabladet,

3. i fråga om tvätt- eller rengöringsmedel bryter mot förordning (EG) nr 648/2004 genom att låta bli att märka förpackningar enligt vad som krävs i förordningens artikel 11,

4. i fråga om produkter och utrustning som innehåller fluorerade växthusgaser bryter mot förordning (EG) nr 842/2006 genom att låta bli att märka produkter och utrustning enligt vad som krävs i förordningens artikel 7, eller

5. i fråga om kemiska produkter bryter mot förordning (EG) nr 1907/2006 genom att

a) låta bli att förse mottagaren av ett ämne eller en blandning med ett säkerhetsdatablad enligt kraven i artikel 31,

b) lämna oriktig eller bristfällig uppgift i säkerhetsdatabladet, eller

c) låta bli att enligt vad som krävs i artikel 33 tillhandahålla en mottagare eller konsument information om namn på ett ämne som ingår i en vara och finns angivet i den kandidatförteckning som avses i artikel 59 eller angivet i bilaga XIV till förordningen, eller

6. i fråga om kemiska produkter och explosiva föremål bryter mot förordning (EG) nr 1272/2008 genom att

a) felaktigt klassificera eller låta bli att klassificera ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.1, 4.2, 4.3 eller 4.8, eller

b) felaktigt märka eller låta bli att märka ett ämne, en blandning eller ett explosivt föremål enligt vad som krävs i artiklarna 4.4, 4.7 eller 4.8.

Ansvar ska inte dömas ut enligt denna paragraf, om underlåtenheten eller den oriktiga eller bristfälliga informationen varit sådan att den inte kunnat försvåra bedömningen av risken för skada på människors hälsa eller i miljön. Ansvar ska inte heller dömas ut enligt denna paragraf om ansvar för gärningen kan dömas ut enligt 9 § första stycket 9.

Förordning om ändring i förordningen (1998:950) om miljösanktionsavgifter;

SFS

UTKAST

utfärdad den.

Regeringen föreskriver att bilagan till förordningen (1998:950) om miljösanktionsavgifter ska ha följande lydelse.

Bilaga¹

Överträdelser av bestämmelser om kemiska produkter och biotekniska organismer

EU-förordningen om ozonnedbrytande ämnen

6.1.1 För en överträdelse av artikel 10.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet² genom att inte märka behållare som innehåller kontrollerade ämnen är miljösanktionsavgiften 5 000 kronor.

6.1.2 För en överträdelse av artikel 10.4 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte registrera sig hos kommissionen är miljösanktionsavgiften 5 000 kronor.

6.1.3 För en överträdelse av artikel 10.5 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att vara försenad med att underrätta kommissionen om den förutsedda efterfrågan är miljösanktionsavgiften 2 000 kronor.

6.1.4 För en överträdelse av artikel 11.5 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte registrera sig hos kommissionen är miljösanktionsavgiften 2 000 kronor.

6.1.5 För en överträdelse av artikel 11.7 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte ha upprättat och fört register är miljösanktionsavgiften 5 000 kronor.

¹ Senaste lydelse 2010:964.

² EUT L 286, 31.10.2009, s. 1 (Celex 32009R1005).

SFS

6.1.6 För en överträdelse av artikel 14.1 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte i förväg ha anmält en överlåtelse till kommissionen är miljö-sanktionsavgiften 2 000 kronor.

6.1.7 För en överträdelse av artikel 23.2 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte uppfylla föreskrivna krav på kontrollintervall är miljö-sanktionsavgiften 5 000 kronor.

6.1.8 För en överträdelse av artikel 23.3 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att inte ha upprättat och fört register är miljö-sanktionsavgiften 2 000 kronor.

6.1.9 För en överträdelse av artikel 27 i förordning (EG) nr 1005/2009 genom att vara försenad med att lämna uppgifter till kommissionen är miljö-sanktionsavgiften 2 000 kronor.

EU-förordningen om vissa fluorerade växthusgaser

EU-förordningen om kemikalierregistrering

6.3.1 För en överträdelse av artikel 31.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG³ genom att inte tillhandahålla säkerhetsdatablad på svenska är miljö-sanktionsavgiften 5 000 kronor.

EU-förordningen om kemikalieklassificering

Förordningen om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen

6.7.1 För en överträdelse av 23, 24 eller 25 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen genom att inte uppfylla föreskrivna krav på kontroll för läckage är miljö-sanktionsavgiften 5 000 kronor.

6.7.2 För en överträdelse av 24 eller 24 a § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen genom att inte ha upprättat och fört register är miljö-sanktionsavgiften 2 000 kronor.

³ EUT L 396, 30.12.2006, s. 1 (Celex 32006R1907).

6.7.3 För en överträdelse av 28 § förordningen (2007:846) om fluorerade växthusgaser och ozonnedbrytande ämnen genom att inte informera tillsynsmyndigheten är miljö sanktionsavgiften 5 000 kronor.

SFS

Denna förordning träder i kraft den .

På regeringens vägnar

(Miljödepartementet)

